

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/351/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203192
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203192.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa U. F. R., s.r.o., so sídlom L., J. 5, A.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou V. F., s.r.o., so sídlom L., J. 5, proti odporcom 1/ H.. A. O., 2/ V. O., obaja bytom J., O. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. C. M., advokátom so sídlom Z., J. F. X/A, o zaplatenie 1.415,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. marca 2013, č.k. 17C/242/2012-146, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 18,60 Eur, na účet právneho zástupcu JUDr. C. M., advokáta, so sídlom Z., J. F. X/A, vedený v V. banke, a.s., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol 8195812, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 77,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava navrhovateľovi a navrhovateľovi uložil, aby do 3 dní od právoplatnosti uznesenia vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 237,18 Eur. Uviedol, že navrhovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom podaným dňa 23.02.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny 1.415,21 Eur s príslušenstvom. Dňa 02.10.2012 do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. O zastavení konania súd prvého stupňa rozhodol podľa vety prvej a druhej ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p., a to z dôvodu účinného späťvzatia návrhu v celom rozsahu navrhovateľom. O vrátení súdneho poplatku vo výške 77,87 Eur, kráteného o 6,63 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v celkovej výške 237,18 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom 71,37 Eur, vyjadrenie k návrhu zo dňa 30.12.2012 71,37 Eur, vyjadrenie k späťvzatiu a trovám, vedľajšieho účastníka zo dňa 06.03.2013 71,37 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur a 1x režijný paušál á 7,81 Eur. Pokiaľ ide o účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, tu súd prvého stupňa poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 7Co/34/2012. Taktiež nevhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 12,95 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 43,50 Eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník- združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval

za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom 1/ a 2/ zaplata istiny v sume 1.415,21 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 28.02.2013, podané späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom 1/ a 2/ bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nim domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Pri náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 237,18 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcov 1/ a 2/. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 30.12.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,60 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 237,18 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 10,79 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 21.05.2013, režijný paušál 7,81 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 18,60 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.